

καριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 203 ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων 253.6-7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετέες 259.3 οὕτω καὶ κατ' ἀνθρώπων 264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι 265.1 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέεται μᾶλλον 278.1 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι 278.9 τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιήται.

ἀνιᾶν (ἀντίθ. εὐθυμεῖν). Προξενῶ λύπη, cause grief, Δημόκριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ ἰδίῃ. || **ἀνιᾶσθαι** (ἀντίθ. εὐθυμεῖσθαι, ἡδεσθαι). Λυποῦμαι/θλίβομαι, be grieved/distressed, Μέλισσος 7(2) οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται 7(6) καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι Ἐμπεδοκλῆς 107 καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδονται ἡδ' ἀνιῶνται Δημόκριτος 189 ὥς πλεῖστα εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι 278 ἦν τι πάθη, ἀνιᾶται. Πρβλ. ἀλγεῖν, ἀνιαρός.

ἀνιαρός. Δυσάρεστος, distressing, Δημόκριτος 243.4 ἀνιηρὸν καὶ ταλαίπωρον. Πρβλ. ἀνιᾶν.

ἀνιέναι 1. Ἐπιτρέπω, allow, Παρμενίδης 8.14 οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὀλλυσθαι ἀνιῇκε Δίκη 2. Ἀφήνομαι/μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κάνω κάτι, be allowed, Δημόκριτος 179 μὴ πονεῖν παῖδες ἀνιέεντες.

ἀνιερωστί. Δίχως ιερότητα, profane, Ἡράκλειτος 14 τὰ νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστί μυεῦνται.

ἄνισος (ἀντίθ. ἴσος). Ἄνισος, unequal, Δημόκριτος 155 τὰς τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; ἄνισοι μὲν γὰρ οὔσαι . . . ὁ κῶνος, ἐξ ἴσων συγκείμενος καὶ οὐκ ἀνίσων κύκλων.

ἀνοήμων (συνών. ἀνόητος, ἀσύνητος, ἀντίθ. δαήμων, συνετός). Ἀνόητος/ἀσύνητος, foolish/unwise, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ὕσμουῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν 199 ἀνοήμονες